

جمعه 28 آذر 1399 - 2 جمادی الاول 1442 - 18 دسامبر 2020

حمله موشکی رژیم بعثی عراق به شهر قهرمان پرور دزفول (1361 ش)

حمله موشکی رژیم بعثی عراق به شهر قهرمان پرور دزفول (1361 ش)، رژیم خونخوار عراق، با هر بار ناکامی در جبهه‌های جنگ و رویارویی با رزمندگان جان برکف اسلام، برای تحت فشار قرار دادن جمهوری اسلامی ایران، به بمباران مناطق مسکونی ایران اقدام می‌نمود و در همان حال، خود را صلح طلب عنوان می‌کرد. در ادامه این حملات وحشیانه، در روز بیست و هشتم آذر 1361، شهر دزفول هدف یورش بی‌رحمانه رژیم بعث عراق قرار گرفت. در جریان این حمله موشکی رژیم بعث عراق به شهر قهرمان پرور دزفول، 60 غیرنظامی شهید و 287 نفر زخمی شدند. اگرچه قبل از این جنایت نیز، هواپیماهای عراقی بارها شهرهای ایران را بمباران کرده و ساکنان غیرنظامی آنها را به خاک و خون کشیده بودند، اما حمله به دزفول، اولین حمله گسترده عراق به مناطق مسکونی به وسیله موشک‌های زمین به زمین می‌باشد.

در گذشت کسای موزی شاعر شیع و نامدار ادبی (391 ق) ابوالحسن مجدالدین کسای موزی شاعر قرن چهارم هجری قمری در سال 341 هجری در مرو ولادت یافت و در دوران سلطنت سلطان محمود غزنوی، وی را مدح گفته است. پایان عمر این شاعر در ندامت از مدح سلاطین و اشتغال به شعر زاهدانه و پند و اندرز گذشت. از اشعار موجود او معلوم است که در ابداع مضامین و بیان معانی نو و توصیفات بدیع و تشبیهات لطیف طبیعی، مهارت بسیار و قدرت فراوانی داشت. کسای موزی در مدح اهل بیت، اشعاری سروده است و از این اشعار، شیعه بودن وی آشکار می‌گردد.

تولد "جوزف جان تامسون" فیزیک دان آمریکایی، ه بد، الکترون (1856م) جوزف جان تامسون دانشمند برجسته انگلیسی در هجدهم دسامبر 1856م در نزدیکی منچستر انگلستان، به دنیا آمد. وی از کودکی اشتیاق فراوانی به مطالعه داشت و از شاگردان باهوش مدرسه به شمار می‌رفت. تامسون در طی تحصیلات عالی خود به فیزیک و ریاضی پرداخت و در 24 سالگی ثابت کرد که ماده و انرژی هر دو از نظر فیزیکی یکسانند و این نظر، زیربنای تئوری آلبرت انیشتین، مبتکر تئوری نسبیت گردید. تامسون در 28 سالگی مسئولیت یکی از آزمایشگاه‌های بزرگ و معروف انگلستان را برعهده گرفت و به مدت 34 سال، آن را به خوبی اداره نمود. تامسون در سال 1897م ذره کوچک و معجزه آسای الکترون را کشف کرد و از آن پس به عنوان پدر الکترون معروف شد. وی عقیده داشت که الکترون یکی از اجزای تشکیل دهنده ماده است. تامسون در سال 1903م اعلام کرد که اتم به صورت گره‌ای پر از ماده و دارای بار برقی مثبت بوده و الکترون‌ها در آن موج می‌خورند؛ تامسون در سال‌های بعد تلاش وافرانی در تکمیل دانسته‌های بشر در این زمینه از خود بروز داد تا این‌که در سال 1906م موفق به اخذ جایزه نوبل فیزیک شد. تامسون این نکته را کشف کرد که اشعه قطب منفی، شامل ذرات الکتریسیته منفی یا الکترون است. او سرعت و بارالکتریکی الکترون‌ها را اندازه‌گیری کرد و بدین نتیجه رسید که الکترون‌ها مزبور از نظر جرم تقریباً دو هزار برابر کوچکتر از سبک‌ترین ذره اتمی شناخته شده آن روز عالم هستند. وی در این هنگام محاسبه جالب‌تری انجام داد و سرعت الکترون‌ها را که به دور هسته اتم در گردش هستند، 196 هزار کیلومتر در ثانیه تعیین کرد. تحقیقات تامسون اطلاعات و درک بیشتری درباره جریانات الکتریکی به جهان علم عرضه کرد چرا که جریان برق در واقع جریانی از الکترون‌ها است. وقتی الکترون‌ها یک سیم فلزی، بی‌هدف حرکت کنند، جریان برقی در میان نخواهد بود ولی وقتی الکترون‌ها در یک مسیر حرکت کنند، جریانی برقرار خواهد شد. تئوری مهم تامسون درباره طبیعت الکتریکی ماده، فرضیه تغییر ناپذیری اتم را زیر و رو کرد و تامسون را به شهرتی عالم‌گیر رساند. علاوه بر تامسون، هشت نفر از شاگردان و نیز پسرش موفق به اخذ جایزه نوبل شدند. جوزف جان تامسون سرانجام در سال 1940م در 84 سالگی درگذشت.

کشف میکروب طاعون توسط دانشمندان فرانسوی (1894م) بیماری طاعون یک بیماری واگیردار است که عامل آن باسیل یرسینیا پستیس (Yersinia pestis) است. این باسیل در سال ۱۸۹۴، پس از سال‌ها پژوهش، توسط الکساندر یرسین کشف شد. این بیماری کشنده بارها در طول تاریخ باعث بحران‌های شدید اقتصادی و اجتماعی شده است. انسان از طریق نیش کک آلوده به این باکتری بیمار می‌شود. جوندگان، به خصوص موش‌ها این کک‌ها را به انسان منتقل می‌کنند. راه‌های دیگر ابتلا به طاعون، گازگرفتگی از طریق جوندگان آلوده به باکتری، یا خوردن جاندار مبتلا به طاعون است. انتقال طاعون از انسان به انسان از طریق تماس و تنفس (در صورتی که فرد بیمار به طاعون ریوی مبتلا باشد) انجام می‌گیرد. باید توجه داشت که تا قرن نوزدهم، درمانی حقیقی برای طاعون وجود نداشت و تنها با کشف باسیل یرسینیا پستیس در سال ۱۸۹۴، دانشمندان در سدد درمان طاعون برآمدند. امروزه با استفاده از آنتی بیوتیک قبل از پیشرفته شدن بیماری از مرگ جلوگیری می‌شود. باز کردن خیارک‌ها نیز می‌تواند مؤثر باشد.

فروپاشی نظام اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی (1991م)

اتحاد جماهیر شوروی در سال‌های پایانی عمر خود، علاوه بر مشکلات سیاسی و سرپیچی رهبران بسیاری از جمهوری‌ها از فرامین مسکو با بحران شدید اقتصادی و

کمبود مواد غذایی مواجه شد. در ماه دسامبر سال 1990م، میخائیل گورباچف، آخرین رهبر شوروی برای مقابله با بحران اقتصادی و اوج گرفتن حرکت‌های استقلال طلبانه در جمهوری‌های شوروی، کنگره نمایندگان خلق را به تشکیل یک اجلاس فوق‌العاده فرا خواند و اختیارات تازه‌های برای جلوگیری از فروپاشی شوروی به دست آورد. گورباچف با استفاده از این اختیارات موفق شد حرکت‌های استقلال طلبانه در جمهوری‌های شوروی را برای مدتی مهار کند. در این میان کودتایی بر ضد گورباچف شکل گرفت که علی‌رغم شکست کامل آن، موقعیت وی را متزلزل نمود. وی هم‌چنین پس از استعفا از دبیر کلی حزب کمونیست شوروی و اعتراف به این مطلب که تجربه کمونیسم در شوروی با شکست روبرو شده است، کنترل اوضاع را از دست داد و تلاش او برای جلوگیری از فروپاشی کاملاً اتحاد شوروی و تشکیل یک اتحاد جدید از جمهوری‌های مستقل به جایی نرسید. در این زمان سه جمهوری بزرگ روسیه، اوکراین و بلاروس در اوایل دسامبر 1991م علی‌رغم مخالفت گورباچف اتحاد تازه‌های با عنوان سازمان کشورهای مستقل مشترک‌المنافع تشکیل دادند و جمهوری‌های دیگر نیز به این سازمان پیوستند. در اتحاد جدید، یک حکومت مرکزی که سیاست‌های اقتصادی، دفاعی و روابط خارجی این مجموعه را هماهنگ سازد پیش‌بینی نشده بود و در نتیجه گورباچف که دیگر اختیاری در مقام ریاست جمهوری اتحاد شوروی نداشت از این مقام استعفا داد و رسماً اعلام داشت که دیگر کشوری به نام اتحاد جماهیر شوروی وجود ندارد. بدین سان، ابرقدرت شوروی که طی سال‌های 1990 و 1991 م عملاً از میان رفته بود، اسماً و رسماً از میان رفت و دنیا سال 1992م را تنها با یک ابرقدرت در صحنه سیاست بین‌المللی آغاز کرد. ویران شدن بنای نظام اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی علل داخلی و خارجی متعددی داشت که می‌توان از ایدئولوژی انحرافی معتقد به دیکتاتوری پرولتاریا، تقویت بنیه نظامی به قیمت نابودی کل جامعه، بی‌اعتمادی مسؤولان سیستم حکومتی شوروی به مبانی ایدئولوژیکی نظام خود و نیز پیدایش و شتاب در انقلاب الکترونیکی و انفجار اطلاعات نام برد. این عقیده را نیز نباید از نظر دور داشت که حکومت شوروی نه تنها مبتنی بر کفر و انکار خالق هستی بود بلکه پایه‌های آن بر ظلم و ستم و سرکوبی توده‌های و اقلیت‌ها قرار داشت. حکومتی که بزرگانی هم‌چون حضرت امام خمینی(ره) بنیان‌گذار عظیم‌الشان انقلاب اسلامی ایران، از چندین سال قبل، از سرنگونی کمونیسم خبر داده بودند.